

Fenomenul Babilon

1. Păreră generală între frați este, că "Babilonul" - "creștinătatea nominală", sau "neghina" este gruparea așa zisilor creștini, care nu cunosc adevărul. În Babilon mai pot exista creștini adevărați, dar ei trebuie să iasă îndată ce află adevărul înaintea nimicirii Babilonului. Ei trebuie să se dezvolte ca Noi Creațiuni între creștinii adevărați.
2. Aceasta este adevărul confirmat și de volumele pastorului Russell, dar există frați, care au observat că fenomenul babilonic poate să apară și între noi. Dacă cercetăm amănunțit Volumele, istoria Studentilor Bibliei și starea lor actuală, atunci rugându-ne Domnului, dorind să-L urmăm, vom putea observa și noi.
3. Dacă ne dăm seama, că pentru ridicarea Babilonului condițiile s-au format încă de la început, ca terenul era "gata" pentru primirea "semintelor neghinei", atunci vom înțelege natura pericolului, cu atât mai mult ca spiritul acestui sistem care tocmai se prăbușește constituie o ispita specială pentru creștinii de acum.
4. Deci germenii sistemului Babilonic se pot regăsi deja în timpul apostolilor. Apostolul Pavel atrage atenția Bisericii ca va apărea "omul pacatului". El deja recunoaște fenomenul avertizând că: "taina faradalegii a și început să lucreze". 2 Tes. 2 : 3,7.
5. *Cum putea să lucreze această putere a raului? - **Apostolul aminteste că au apărut oameni neschimbați în inimă și minte, cu care a avut mult de luptat. Ei aparent și-au îmbrăcat credința creștină, deoarece erau foarte greu de deosebit, fiindcă în inimă numai Domnul poate citi. De aceea scrie apostolul, că era "în primejdii între frați mincinoși". 2 Cor. 11 : 26.**
6. Satan a vrut ca prin acești oameni să zadărnicească alegerea Bisericii, de aceea ca și în cazul trupelor inamice într-un mod insultător i-a îmbrăcat în "uniformă" - în credință - oastei lui Hristos și i-a infiltrat în comunitatea creștinilor. Apostolul Pavel tocmai la ei se referă spunând că ei s-au "strecurat și furisat printre noi, să pandească libertatea". Gal. 2 : 4. **Nu trebuie să ne gândim, că acești "frați mincinoși" practica un spionaj intenționat; după părerea mea ei sunt niște unelte inconstiente în mina Adversarului.**
7. **Domnul știa dinainte de această înșelare, dar a permis-o pentru că adevărații credincioși să fie astfel puși la cea mai mare încercare.** Această idee este confirmată de Pavel: "trebuie să fie și partide (ungurește "rupturi") între voi ca să se arate cei aprobăți printre voi". 1 Cor. 11 : 19.
8. La formarea sistemului creștinătății nominale cel mai mult a contribuit gândirea dirijată de către Satan. Deasemenea această gândire era cea care a stricat și marea mișcare reformatoare atunci, când "multi" s-au unit cu ei "din fatarnicie". Daniel 11 : 34. Așa s-au format sectele protestante, care erau menite chiar pentru a împiedica continuarea protestării.
9. **A sosit Secerisul, în care neghina (creștinii nominali) sunt legați în snopi (în secte) care vor fi arse (judecate) pentru totdeauna - ceea ce înseamnă că sectele vor dispărea și indivizii în forma "cenusei" se vor întoarce în tarina (în lume),** fiindcă nu vor putea susține pe mai departe că sunt creștini: pretenția lor de creștini va fi arsă și acest lucru este în curs de desfășurare acum. Ei întorcându-se în lume, vor putea începe calea pocăinței împreună cu lumea în vârsta restatornicirii individuale. Între timp nici graul și nici grănul nu va fi atins de foc.
10. Dar Adversarul este activ și în timpul secerisului, fiindcă trebuie să facă **cernerea** ultimilor membri și trebuie să îi ispășească tot așa ca și pe primii. **Dacă în timpul apostolilor "frații mincinoși" constituiau un pericol, atunci și astăzi constituie un pericol.,DAR MULTI NU VAD ASTA..!**

11. In primii ani ai secerisului, in urma raspandirii Adevarului bogat pe langa poporul Domnului a mai iesit o clasa din Babilon, clasa care a adus cu sine o parte din spiritul babilonic. *Neposedand Spiritul Domnului, a putut manifesta doar spiritul babilonic. **Aparent ei au cunoscut si au marturisit Adevarul, dar n-au posedat Spiritul Adevarului, ci numai litera lui. De aceea dupa plecarea pastorului Russell, a ramas sarcina pentru "lupul" Rutherford sa schimbe in mod treptat litera Adevarului dupa "puterea ratacirii"; astfel cei care au posedat numai litera Adevarului, au putut sa accepte schimbarea literei, fiindca nu era in ei Spiritul care sa se opuna schimbarii. Astfel saracii de ei au crezut ca "sunt bogati" si "lumina creste". 2 Tes. 2 : 11; Apoc. 3 : 17; Prov. 4 : 18.

12. O confesiune nu trebuie neaparat sa se asocieze cu statutul, si nu trebuie sa fie complice in formarea starii generale in lume, ca sa fie considerata babilonica. "Martorii", fara a fi constienti, corespund termenului "babilon", fiindca crezul lor este o confuzie, spiritul lor este caracterizat de nerabdare religioasa, vestind pierzarea tuturor oamenilor pentru vesnicie, care nu fac parte din organizatia lor, chiar daca ei nu vestesc iadul, dar vorbesc despre Armagedon ca despre o sperietoare; ei de asemenea-au propus convertirea lumii fara Hristos - cu o metoda diferita de a Lui Hristos ... etc.

13. Daca clasa "fratilor mincinosi" din timpul apostolilor si-a putut insusi credinta crestina curata, atunci si la sfarsitul varstei evanghelice poate sa se impartaseasca din Adevarul prezent. Observam, caci chiar posedand acest Adevar intr-o oarecare masura, totusi au putut deveni o secta ingrozitoare. Fratii care au trait in timpul despartirii de "martori", i-au putut identifica ca fiind a doua implinire a "uraciunii pustiitoare", fiindca au pustiit adevaruri curate, frumoase si pretioase.

14. Ne putem da seama ca despartirea dintre frati care adineauri gandeau unii despre altii ca sunt crestini si frati adevarati era o incercare grea, dar totodata permiterea "cernerii" a fost un mare dar din partea Domnului.

15. Domnul a intrebuintat cernerii si in timpul primei sale prezente. Daca citim cu atentie Capitolul 6 din Evanghelia lui Ioan, vom observa, ca multimea care era atrasa de painea paminteasca, a aratat interes doar pana cind Domnul a inceput sa vorbeasca despre lucruri spirituale. El a vorbit in mod intentionat "cuvinte prea tari" ca sa se scape de acele persoane, care n-au avut scopuri sincere de a obtine painea spirituala.

16. "Martorii" au iesit din marele Babilon sub supravegherea pastorului Russell, dar nici el nu i-a putut depista fiindca n-a putut sa citeasca in inimi. Dupa despartirea de ei, pentru un timp, fratii au fost eliberati de clasa "fratilor mincinosi", dar de atunci au trecut 70 de ani si chiar daca nu intr-un numar asa de mare dar cativa s-au mai alaturat patrunchi, in masura sinceritatii lor de Spiritul Adevarului carui i s-au alaturat.

17. Fratele nostru Russell n-a putut interpreta in acest mod, fiindca in timpul lui acest lucru nu a fost atat de clar. El ca orice crestin evlavios, a asteptat ca "usa" chemarii ceresti sa se inchida in vremea lui. Domnul a acoperit intr-un mod milos dinaintea ochilor intelegerii lor faptul ca va veni o noua pustiire si secerisul se va prelungi.

18. Acum se ivateste intrebarea: Oare, o comunitate numai atunci poate fi considerata babilonica, daca credinta marturisita de ea este deja o confuzie, sau si atunci cand inca n-a ajuns chiar la aceasta stare, dar cu timpul, treptat-treptat in decursul schimbarii generatiilor ar ajunge acolo?

19. Eu cred ca putem vorbi deja in starea incipienta despre fenomen babilonic, fiindca ridicarea acestui mare sistem, Babilon, asa cum am vazut a avut la randul ei "inceputuri slabe", care nu trebuie dispretuite, fiindca "taina faradelegii a si inceput - inca de atunci - sa lucreze". Zaharia 4 : 10; 2 Tes. 2 : 7.

20.*Acum ca sa putem intelege si mai usor situatia noastra trebuie sa examinam o intrebare mai sensibila, care se pare a fi mai incomoda pentru frati:

21.*Cum poate deveni comunitatea noastra treptat-treptat o comunitate babilonica? Stiu, ca este mai linistitor sa ne gandim ca prin cunoasterea Adevarului am evitat pericolul, dar gandindu-ne in acest mod ne expunem si mai tare pericolului.

22.*A deveni babilonic se incepe cu infiltrarea "fratilor mincinosi". Acceptam sau nu, ei se vor infiltra incet si vor constitui un pericol, ca si in timpul apostolilor.

23. Deci acesti "frati mincinosi" nu sunt niste indivizi care s-au furisat cu intentii rele, ci pur si simplu ei au dorit sa se ataseze de ceva, dar tot asa ar fi putut sa se ataseze unei oarecare confesiuni (baptiste, adventiste, etc.). Oricum, dupa conceptia lor, ei apartin unei confesiuni. Chiar daca cu gura lor marturisesc, ca: "noi nu suntem o confesiune, fiindca nu avem un nume, nu exista conducere centrala, nu avem predicatori platiti, ... etc.", totusi gandirea lor este cu totul confesionala.

24. O astfel de persoana poate sa aprobe litera Adevarului, dar nu-si poate insusi si Spiritul Lui. Nu este atras de Spiritul Tatalui. Ioan 6 : 44. Eventual ii place ceva din Adevar, dar il apreciaza numai foarte superficial: se bucura de faptul ca nu exista iad, trinitate, ... si chiar daca se boteaza in apa, totusi Spiritul de concepere al chemarii inalte il va ocoli, fiindca nu s-a scufundat in moartea Domnului. Daca nu este chemat de Domnul si nu se consacraza intr-un mod acceptabil, atunci Spiritul Sfânt nu lucreaza in persoana respectiva, deci nu va cunoaste adevaratele bucurii spirituale, bucuriile negarii de sine, bucuriile invingerii influentelor carni, a lumii si a Adversarului - influente nu neaparat pacatoase. *Nu are cunostinta despre bucuriile din locuinta tainica a Celui-Prea-Inalt din Sfanta. Daca nu cunoaste aceste bucurii, bineinteles cauta alte bucurii.

25. Pastorul Russell scrie in Volumul V pag. 198/pr.373 (pag.193-editia noua): "Majoritatea crestinilor (nominali) cunosc foarte putin despre luptele si victoriile spirituale, deoarece ei nu s-au consacrat si n-au primit niciodata Spiritul Sfânt al adevarului".

26. Aici urmeaza partea cea mai fragila. Acesti credinciosi neconsacrati pot cauta bucurii care corespund nivelului la care se afla. Ei sunt "credinciosi" care cauta indreptatirea si nu sunt preoti jertfitori. Deci vor cauta si gasi placere in ocolirea pacatelor si in scopuri legitime, omenesti; fiindca daca nu au o natura noua, conceputa, nici nu pot cauta bucuriile succeselor in autojertfire. In orice caz, se vor atasa de lucruri palpabile si nu de lucurile Spiritului, care sunt invizibile si care numai prin credinta se pot "simti", in urma jertfirii de sine. Acesti "credinciosi" totdeauna vor pune intrebarea in felul urmator: "Oare ar fi pacat sa fac acest lucru?" Daca ei vad ca un lucru ar fi pacatos, renunta sa-l faca, fiindca straduinta lor spre indreptatire este sincera.

27. Acesti "frati" nu de aceea sunt "mincinosi" fiindca nu vor sa traiasca o viata indreptatita, ci fiindca fac botezul in apa de parca ar fi dispusi sa jertfeasca, dar nu pot jertfi, fiindca, de fapt, nici nu inteleg ce inseamna acest lucru. Ei cunosc si pomenesc indemnul apostolului Pavel: "va indemn, dar fratilor, pentru indurarile lui Dumnezeu, sa aduceti trupurile voastre ca o jertfa vie, sfanta, placuta lui Dumnezeu, ca o slujire inteleapta" Rom. 12 : 1. - dar ei nu inteleg.

28.*Intradevar, mare este indurarea lui Dumnezeu manifestata prin faptul ca accepta jertfirea de sine din partea unor fiinte cazute si daca cineva intelege acest lucru, n-ar fi nicidecum intelept din partea sa, sa scape din vedere aceasta mare posibilitate, deoarece observam ca nici chiar ingeri sfinti nu sunt chemati la autojertfire, n-au primit posibilitatea practicarii celei mai nobile si supreme calitati - a dispozitiei sacrificarii de sine. Iar daca (omeneste zis) ar exista ceva de invidiat la oameni din partea lor, este aceasta posibilitate.

Tocmai de aceea a fost astfel aranjata indreptatirea prin credinta in aceasta varsta, ca omul cazut sa poata aduce o jertfa acceptabila. Cel care nu se foloseste de aceasta posibilitate a luat "harul lui Dumnezeu in zadar" 2 Cor. 6 : 1. Cel care nu interpreteaza acest har ca fiind o posibilitate, dovedeste ca nu intelege chemarea, nici daca se scufunda in apa. Deaceea, asa cum am mai amintit, o asemenea persoana va cantari totul din punctul de vedere al dreptatii - "este pacat sau nu?" - pana cand preotul adevarat consacrat isi formuleaza intrebarea in felul urmatoar: "**Ce i-ar mai placea Domnului meu sa-i jertfesc?"**

29. Preotul nu-si cauta drepturile, ci din contra, cauta posibilitatile de a renunta la drepturi. Acest spirit transmis prin Mana de 13 aprilie, exprimand ca posibilitatea de a jertfi este o "binecuvintata favoare". Acest lucru este simbolizat prin botezul adevarat in apa si prin insemnatatea mai adanca a Cinei Domnului. Cel care nu intelege acest lucru, cel care nu apartine Corpului Lui Hristos, corporatiunii de preoti, n-ar avea voie sa se impartaseasca din Cina, fiindca "nu deosebeste Corpul" 1 Cor. 11 : 29, deci nu face parte din corpul prezent - din adevarata Eclesie, din credinciosii consacrați.

30. Pentru clarificare, trebuie sa amintim ca in prezent - dincoace de val - Corpul lui Hristos nu contine numai pe Turma Mica, ci si pe cei care nu s-au dezvoltat pe deplin, cei care s-au angajat bucurosi si in mod voluntar sa umble pe cararea ingusta a jertfirii de sine, dar dupa un timp au incetinit alergarea, nedovedind o ravna acceptabila; jertfa lor nu va fi acceptata, ei fiind ilustrati prin "tapul de trimis - a lui Azazel"- nu mai pot ramane in Corpul lui Hristos dincolo de al doilea val, ci vor forma o clasa de mila - Marea Multime. In Corpul prezent, dincoace de val, mai este inclusa si o a treia clasa care, speram, sa fie foarte mica - clasa celor care ajung in moartea a doua. Toti acestia sunt frati, si nu "frati mincinosi". Faptul ca cei care ajung in moartea a doua, nu fac parte dintre "fratii mincinosi", ar putea sa sune ciudat pentru unii. Daca cineva este surprins de aceasta afirmatie, ar trebui sa reciteasca definitia "fratilor mincinosi".

31. ***Repet: acesti "frati" nu intentionat sunt "mincinosi", ci din ignoranta.** Ei nu inteleg chemarea si totusi se comporta ca si cum ar fi crestini consacrați. S-au botezat in apa, desi nu trebuia - doar pentru ca asa fac si altii; din gresala se impartasesc anual din Cina Domnului, de asemenea pentru ca asa vad si de la altii. Ei vad in aceste lucruri niste reguli fara de care nu pot fi membri cu drepturi depline ai "confesiunii". Ei se conformeaza dupa altii, desi nu recunosc acest lucru.

32. Ar inceta imediat a fi "frati mincinosi" daca ar intelege ca nu pot sa se impartaseasca din Cina Domnului, si daca ar declara ca nu au facut cu Dumnezeu nici un legamant de jertfa atunci cand s-au botezat in apa. Dar aceasta este imposibil. **Ei nu pot recunoaste starea lor, pentru ca nu cunosc realitatea.** Degeaba inteleg Adevarul (in parte) si degeaba vorbesc despre el; aceasta nu inseamna ca poseda si Spiritul Sau; daca ar veni un alt Rutherford sa "propavadiasca un alt Isus, cat l-ar ingadui de bine" 2 Cor. 11 : 4; l-ar accepta si l-ar vota, pentru ca au drept de vot. Cu aceasta stare "caldicica" Apoc. 3 : 16 se inseala in primul rand pe ei insisi si in al doilea rand pe altii. E drept ca nu intentionat dar suficient pentru a fi numiti "frati mincinosi" sau chiar "neghina".

33. Mai cinstiti sunt acei putini credinciosi care ani de-a randul (si eventual toata viata) asteapta in "Curte" pentru ca "si-au facut socoteala cheltuielilor" Luca 14 : 28, sau asemenea tanarului bogat care a fost invitat de Domnul, n-au avut curajul sa-L urmeze; sau pentru ca sunt reci si se multumesc cu faptul ca odata Domnul va fi indurator si fata de ei. **Ei macar nu se prefac ca il urmeaza, si nu pretind pentru ei promisiunile facute Bisericii, nici macar pe cele in vigoare dincoace de val, ca "frati mincinosi".** *****(Aceste drepturi sunt: dreptul total la rugaciune, dreptul de a se impartasi din Cina, dreptul la vot, in cazul fratilor dreptul de a invata, si chiar dreptul de a fi ales ca batran de adunare.)*****

34.***De aici nu mai e greu de recunoscut unde vom ajunge daca acesti "frati mincinosi" se inmultesc si eventual ajung majoritari in adunare, sau daca cativa dintre ei vor fi alesi batrani de adunare intr-un mod neatent. *De la acest punct deja putem recunoaste usor cum continua acest proces de a deveni "babilonic". Fiind "botezati" (dar neconsacrati) si avand drept de vot, ei pot dirija viata adunarii. Dar incotro pot ei s-o dirijeze? Nu trebuie sa ne gandim ca ei vor porni in directia imoralitatii. In aceea directie o va orienta o alta clasa, careia tocmai acesti consacrați falsi ii pregatesc terenul. *Aceea este o faza mai avansata a Babilonului de care nu ne putem ocupa acum.

35.***Fratii mincinosi ajunsi in majoritate vor cauta sa indeplineasca lucruri "legitime", pentru satisfacerea placerilor naturale, legitime pentru un om indreptatit, dar acestea sunt suficiente pentru ca un crestin adevarat, cu gandire spirituala sa nu se simta bine intr-o asemenea adunare, deoarece scopul lui este chiar acela de a nu trai cu aceste drepturi, mai degraba ar zice, ca Domnul Isus: "Inapoiia mea, Satan! Tu esti o piatra de poticnire pentru mine, caci gandurile tale nu sunt la lucrurile lui Dumnezeu, ci la cele ale oamenilor" Matei 16 : 23.

36.***In schimb fratii falsi consacrați neposedand o natura spirituala conceputa, nu se pot ocupa de dezvoltarea acesteia, si doar atunci se simt bine intr-o adunare daca caracterele exterioare ale comunitatii se intaresc. De pilda: daca adunarea creste in numar (nefiind atat de importanta calitatea, decat cantitatea, deoarece despre calitate ei au o idee foarte sumara sau chiar rea). Lor li se pare ca in adunare trebuie sa domneasca ordine, ceea ce inseamna de obicei respectarea exacta a orelor, evitarea controverselor si un fel de ceremonialism. De organizarea acestora ei se ocupa mult, li s-ar parea cel mai potrivit daca confesiunea lor s-ar institutionaliza, s-ar crea diferite servicii in cadrul lor pentru ca nu ajunge episcopul si diaconul; de aici doar un pas ne mai desparte de dirijarea centrala /centralizarea conducerii/ si de predicatori platiti.

37. Apoi nici locul nu poate fi oriunde; daca nu au inca biserica ca orice "confesiune serioasa", atunci macar sa aiba o "casa de rugaciune". Chiar si in acest "domeniu" se poate urmari succesiunea stadiilor de transformare in Babilon: prima data se aduna in case particulare si daca nu este destul de mare atunci cauta un loc mai corespunzator. Odata cu inmultirea membrilor, simt nevoia sa inchirieze o sala mai mare, apoi se gandesc la cumpararea sau construirea unei case pentru adunari. In acest punct, aproape neobservabil, se intampla o trecere sigura la babilonism: casa construita nu se va mai numi: "casa de adunare", ci va fi o "Casa de Rugaciune".

38.***Exista o tendinta in gandirea umana de a se manifesta contrar cu sfatul Domnului Isus: in loc ca rugaciunea sa fie "in Spirit si in Adevar", oriunde si oricand - Ioan 4 : 21-24; in loc de rugaciune "neincetata", in loc ca viata sa fie o viata de rugaciune si inchinare permanenta - 1 Tes. 5 : 17; se cauta sa fie incadrat in spatiu si in timp - in casa de rugaciune si in ora de rugaciune - si asa se progresa cu niste pasi siguri spre un crestinism de duminica, transformand locul destinat pentru studiul comun al Cuvintului lui Dumnezeu, intr-un loc de inchinare formalista.

39. De obicei o casa de rugaciune si din punct de vedere arhitectural se difera de o cladire obisnuita. Daca nu este prevazuta cel putin cu un turnulet, atunci i se asigura o fatada de pe care oricine s-o poata recunoaste ca fiind o cladire destinata serviciului divin. Probabil dupa generatii se formeaza si exigenta dupa turnuri si clopote, si atunci putem vorbi deja de biserica, urmata apoi de catedrala; si deoarece constructia impune niste limite tehnice, dupa catedrala in acest domeniu nu se mai poate accentua batjocorirea calcarii in numele Mantuitorului crucificat.

40. Acesta este un proces, si chiar daca este lent, nu cumva sa credem ca doar dupa aparitia catedralelor putem vorbi de Babilon!

41. Omul natural (sau firesc - 1 Cor. 2 : 14) simte si necesitatea organizarii corurilor, dupa aceasta logica, cantarile pot fi acceptate doar dupa multe-multe exersari, si in calitate foarte buna. Pentru asta este nevoie de cantareti de calitate. Gandirea babilonica poate accepta si cantareti care nu sunt crestini deoarece nu considera asa de importanta cantarea din inima decat de calitate (despre aceasta putem citi in volumul IV si intr-o revista "The Herald" anul 1933).

42. Am putea continua insirarea acestor lucruri, dar pare ca si atat este suficient pentru a putea aprecia cate lucruri inutile poate sa ne ofere Dusmanul pentru infiintarea unei biserici false. Despre majoritatea lucrurilor amintite mai sus s-ar putea spune ca nu sunt pacatoase, dar Dusmanului ii este suficient ca nu ne ocupam de lucrurile pe care le cere Domnul de la noi, ca nu ne concentram atentia la cunoasterea Adevarului, la supunere si ascultare, la jertfire si la dezvoltarea Noii Creatiuni.

43. Pastorul Russell a scris in Volumul III (pag.141/par.332 si editia noua pag. 145): "Fiecare ora libera a unui sectar zelos e furata de unele din numeroasele reuniuni sau de un anumit program, astfel ca nu-i mai ramane timp pentru a se gandi liber si a studia Biblia. Scopul principal al acestor reuniuni si petreceri este de a intari si dezvolta secta; urmarea este dependenta, ..., atat de pagubitoare dezvoltarii adevarate a copiilor consacratii ai lui Dumnezeu, a graului". In Volumul V (pag. 198/par.373 si editia noua pag. 193) a scris ca: "Unii s-au consacrat sectei pe care o iubesc, pe care o slujesc si pentru care se jertfesc. (...) Mai sunt unii care se consacraza "a lucra" pentru Isus si sunt multumiti numai cand se afla in vartejul unei mari activitati. Putin le pasa de ce natura este activitatea lor; le ajunge sa stie ca nu slujesc fati pe Satan si ca in aceasta lucrare ei ocupa un loc de frunte. Ei nu cauta la rezultat, ci la munca, sperand ca la sfarsit vor afla ca n-au fost prea daunatori. A-si lua timp sa studieze Cuvantul lui Dumnezeu, ca sa afle ce fel de munca doreste El, le-ar parea o incalcare a legamantului lor de consacrare, fiindca ei s-au consacrat pentru lucrarea Sa si sunt multumiti numai cand se afla in agitatie activitatii lor". Ei "sunt lipsiti de atentie pentru adevarata Biserica si legaturile ei de iubire, dar sunt plini de atentie pentru organizatiile omenesti si legaturile lor de crezuri". (par.384 si editia noua pag.199)

44. Cine nu ar recunoaste ca si noi suntem expusi la toate aceste pericole? Lucrurile amintite mai sus - primii pasi spre babilonism - se pot infaptui si cu pastrarea literei (!) Adevarului. Nu peste mult timp este urmat de schimbarea literei si de decadere morala. Din pacate si cel din urma aspect se poate recunoaste uneori printre Studentii in Biblie. Daca din mijlocul Studentilor Bibliei a putut sa se ridice o secta dupa plecarea pastorului Russell, atunci ce mai putem adauga la acest semnal de alarma?

45. Cat de aproape ne aflam de Babilon? La aceasta intrebare doar individual si local se poate raspunde. Multumita Domnului nu exista inca un for superior care sa ne reprezinte si sa-si asume responsabilitati pe plan mondial. O asemenea primejdie ar putea surveni eventual doar din partea Congresului International.

46. Ma tem ca aceste Congrese in ciuda avantajelor lor recunoscute (intalnirea dintre frati, studiile abordate timp de o saptamana) fac parte deja din lucrurile cu care obtinem dezaprobarea Domnului. Mai ales daca ma gandesc la acel colectiv amestecat care s-a adunat acolo cu niste interese foarte variate. Dintre invataturi au fost unele de obiectat mai ales din materialul congresului din 1996.

47.***Adunarile tinerilor care de la o vreme incoace se organizeaza si la noi dupa modelul polonez si american de asemenea ma ingrijoreaza. Ar trebui sa ne puna pe ganduri faptul, ca acest fel de intrunire nu figureaza intre sfaturile pastorului Russell, in schimb este un obicei practicat de aproape toate confesiunile crestinatatiei nominale. Ar fi bine sa analizam la radacini: Ce fel de spirit sta la baza acestui obicei? - si sa cercetam: Ce fel de "fructe" produce?

48. *Primul aspect batator la ochi este ca aceasta selectare nu se face pe criteriile spirituale, ci pe criteriile trupești - pe criteriile vârstei omenesti. Daca ar fi vorba despre o selectare din punctul de vedere al creșterii în Hristos - al creșterii Noii Creațiuni - o separare a studiilor ar fi logica, fiindca există "lapte" și "hrana tare". Iar dacă adunarea tinerilor nu s-a înființat din acest punct de vedere, atunci motivul organizării ei trebuie căutat într-o alta gândire, nu în cea spirituală, ci în gândirea pamantească.

49 Se cunoaște ca există un nou curent al emancipării în lume, născut din neînțelegeri dintre generații și din dorința tinerilor de a deveni liberi și independenți. Criza valorilor vieții, schimbarea rapidă a modelelor, și a modului de viață în prezent, combinat cu inerția celor din vârsta înaintată - neputința lor de a se adapta la aceste modele și moduri de viață, fac ca aceste curente să fie explicabile și chiar acceptabile.

50. Dar asemenea curente nu sunt acceptabile în cadrul Casei Credinței, unde modelul de viață - Isus Hristos - a rămas neschimbat; El fiind "același ieri și azi și în veci" și la fel cei care au pasit în urmele Lui; de aceea spune mai înainte: "aduceți-va aminte de conducătorii vostri care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu și privind deaproape sfârșitul vieții lor, urmați-le credința". Evrei 13 : 8,7.

51. *Pe lângă acel scop pamantesc de a forma cunoștințe și prietenii, din care ar putea ajunge chiar la căsătorii, scopul declarat al acestor reuniuni este asigurarea unei atmosfere mai "libere", într-un mediu care este dedicat tinerilor, în care ei punând întrebări și răspunsuri într-un mod mai degajat, ar putea mai ușor să adune cunoștințe din adevăr. Această atmosferă "liberă", nu este pentru o libertate adevărată și reală, ci pentru ca tinerii să se simtă mai bine la nivelul pe care se află. Deci astfel nu se asigură o libertate spirituală, ci una după concepția pamantească, de a se manifesta eliberat de frânele impuse de către o adunare în care frații în vârstă sunt majoritate.

52. *Dar tocmai această "libertate", greșit înțeleasă, este un dușman al reverenței, care este necesar pentru a se apropia de Dumnezeu și de Adevărul Lui. Cu asemenea "libertate" - tip emancipată - pot să acumuleze anumite cunoștințe despre litera Adevărului, însă nu pot obține spiritul lui. Și așa cum am tratat mai sus acest subiect, asemenea cunoștințe produc o clasă de "frați mincinoși" înșelată și autoînșelată. Conform mesajului Manei din 3 August, ei se vor simți bine, cunoscând litera Adevărului și se vor boteza în apă (să nu rămână neimplinit acest simbol) și vor fi liniștiți că n-au nevoie de nici o pocăință "pentru că pe dinafară sunt respectabili și poate că iau parte adesea la servicii publice de închinare".

53. *Înțelegem dorința și speranța părinților creștini, că ar vrea să-și vadă pe copiii lor, cel puțin, în cadrul Casei Credinței, dacă nu chiar printre cei consacrați, fiindcă suntem înclinați să aducem pe "ai noștri", **fără de a lua în considerare dispoziția inimii lor, așa cum ne învătă Mana din 16 Aprilie**, "dacă Domnul ne-ar fi trimis să-și căutam Mireasa, noi am fi putut aduce pe unii pe care El nu i-ar fi primit". Nimeni nu va reuși să aducă în Casa Credinței noi membri prin asemenea reuniuni - tip: "școala duminicală", care are ca scop inițierea copiilor în viața de credincios. O inițiere ar fi suficientă din partea părinților creștini, iar dacă s-ar ivi întrebări din partea lor, pe lângă părinți ar trebui să fie de ajutor și adunarea cu niste programe organizate special pentru începători (de orice vârstă) sau discuții particulare în cercuri mai restrânse, cărora să li se asigure o atmosferă cât mai serioasă.

54. ***Dacă totuși vor apărea printre tinerii unii cu o dorință sinceră de a-L căuta pe Domnul și de a-L urma, aceasta nu va fi rezultatul "seminariilor tinerilor", ci a chemării speciale și personale făcute chiar de către Domnul nostru. Ma tem că "seminariile" vor constitui o piedică și nu un ajutor în dezvoltarea acestora.

55. Una dintre "fructele seminariilor" este diluarea concepției despre sfințenie. Nu despre o sfințenie pe din afară - tip fariseic, ci a temerii de Dumnezeu, care este începutul înțelepciunii. Prov. 9 : 10. Libertatea este

necesara, dar nu este inceputul intelepciunii. Este de temut ca asemenea fructe nedorite se vor inmultii si aceste decaderi nu lasa neatinsa receptivitatea la adevar si nici simtul moral.

56. Sa nu se inteleaga gresit , nu este vorba despre desconsiderarea tinerilor in general, ci numai despre dezaprobarea separarii adunarii pe criterii omenesti. Este adevarat si faptul ca cei nascuti din parinti crestini sunt favorizati si sunt chiar considerati curati pana la varsta de maturitate a gandirii individuale. Dar ar fi chiar pentru beneficiul lor, ca prima data sa se intalneasca cu importanta temerii de Dumnezeu si cu severitatea caii inguste, in loc sa fie atrasi cu momeala ingaduintelor si a libertatii fals concepute.

57.***Ar fi de dorit sa urmarim metoda lui Dumnezeu in opera de mentinere a omenirii. Intai este data Legea Sfanta si neinduplecata - reprezentantul Dreptatii Divine - ca omul sa se "zdrobeasca", sa piarda orice speranta de autoindreptare si astfel Legea devine un indrumator la Hristos Gal. 3 : 24; si numai dupa aceasta cunostinta soseste vestea milei a Evangheliei Pacii."Este spre binele meu ca m-ai indurerat, ca sa invat oranduirile Tale". Psm. 119 : 71. Ganduri similare sunt exprimate de apostolul Pavel: "Cat timp mostenitorul este un copil, nu se deosebeste cu nimic de un rob, ..., ci este sub tutori si ingrijitori (indrumatori), pana la vremea randuita de tatal sau" - adica sub Lege "pentru ca pacatul sa devina, prin Lege, peste masura de pacatos" Gal. 4 : 1,2; Rom. 7 : 13.

58.*Prin acest model nu vreau sa sugerez ca ar trebui sa treaca fiecare copil al lui Dumnezeu prin legamantul Legii ca sa ajunga in legamantul de Jertfa, ci dimpotriva fiecare ar trebui sa se apropie de Isus Hristos ca de un Eliberator, care ne curateste de pacatele noastre si de blestemele si mizeria cauzate de pacat, iar apoi, tot prin El, sa caute un mod de viata dupa placul lui Dumnezeu.

59.***Numeroasele semne negative, dintre care unele au fost amintite aici, n-ar trebui sa ne descurajeze, n-ar trebui sa vada frate mincinos unul in celalalt la orice greseala mica. Daca pe vremea fratelui Russell nu s-au putut deosebi fratii adevarati de cei falsi, daca el n-a observat acea mare primejdie ce pandea asupra perioadei imediate plecarii lui, atunci nici noi nu putem trage o linie despartitoare intre frati. Noua ne raman frati, atat cei falsi, cit si cei adevarati, cu atata diferenta ca simtul spiritual va cauta sa gaseasca pe cei aprobati, dar niciodata nu va reusi sa le desparta cu certitudine. Este important sa nu ne miram de focul aprins ca incercare intre noi ca si cand ni s-ar intampla ceva neobisnuit, nici de rupturi, deoarece ele sunt necesare "ca sa se arate cei aprobati" 1 Pet. 4 : 12; 1 Cor. 11 : 19.

60. Daca acest gand a fost adevarat in timpul apostolului Pavel, atunci atat mai mult ne putem astepta la asemenea lucruri in *timpul secerisului care nu este un timp de unire si inmultire, ci e timpul rupturilor si al plecarii Bisericii. Pe Harta Varstelor se poate observa faptul ca in timpul Secerisului Varstei Evanghelice se intampla mai multe rupturi: cei consacratii se despart de cei neconsacratii, Turma Mica se desparte de Marea Multime, casa credintei adevarate se desparte de casa crestinatatiei nominale si chiar in cadrul crestiniilor nominale cei onesti se despart de "lupii" imbracati in "haine de oi". Aceasta se observa din bucatile in care s-a descompus piramida "crestinismului". Rupturile nu trebuie sa se faca neaparat intr-un mod vizibil.

61. In urma straduintelor fratilor seriosi, in prezent nu avem o organizatie care sa-i cuprinda pe toti cei care declara ca fac parte din casa credintei. Deci neavand o organizatie bine determinata, cu o conducere centralizata si cu un crez obligatoriu pentru toti membrii ei, relatiile intre frati fiind mai degraba relatii personale, astfel nici eventualele rupturi nu sunt spectaculoase...!

62. Trebuie sa pastram gandirea spirituala si individuala, deoarece este singura posibilitate de a nu fi luati cu valul multimii pe o cale gresita. Trebuie sa pastram deasemenea si independenta comunitatilor atat pe plan spiritual cit si pe plan material. Este laudabil faptul ca fratii din America s-au hotarat sa nu sprijine material

construirea caselor de adunari. (Despre aceasta pozitie a lor am auzit in legatura cu fratii din India.) Daca din anumite motive totusi exista o ajutorare intre frati, n-ar trebui sa conduca la o dependenta.

63. Aceste ganduri nu sunt noi, le putem descoperi si in volumele fratelui Russell, chiar daca sunt mai ascunse. Trebuie sa fim atenti si sa ne cercetam int-un mod treaz in primul rind pe noi insisi, apoi comunitatea din care facem parte si pentru care suntem responsabili si noi, ca sa nu apara si sa nu se dezvolte fenomenele babilonice intre noi; sa fim treji pentru ca aceste lucruri ar vrea sa-i induca in eroare, daca este posibil si pe cei alesi.

64. Multumim Domnului pentru ca ne-a ajutat sa intelegem aceste fenomene, Il rog sa ne pazeasca de cararile gresite, de ingamfare si de somnul spiritual si pe mai departe, ca sa putem sta in fata marelui Mire.